

"ยอดสุด หรือสูงสุด แห่งชีวิต" คือ ...

นำเสนอเมื่อ : 26 พ.ค. 2552

สุดยอดแห่งชีวิต

Tue, 03/24/2009 - 08:25 — Au

ข้อมูลของสื่อ

File Name:

359-006

เล่ม:

359

เดือน-ปี:

03/2009

ตัวอย่างผู้ป่วยรายที่ 66

มีข่าวครึกโครมไปทั่วโลกในเดือนตุลาคม พ.ศ.2551 ว่า หม่อมใหญ่ชาวเม็กซิกัน นายมานูเอล อูริเบ อายุ 43 ปี มีความสุขกับการ "กิน" ตั้งแต่เด็ก จนอ้วนที่สุดในโลก (ไตลง "กินเนสส์ บุค ออฟ เร็กคอร์ด" หนักถึง 590 กิโลกรัม ใน พ.ศ.2550)

"โก้" ชะเหลือเกิน จนลูกจากเตียงไม่ได้ ต้องใช้ชีวิตอยู่บนเตียงมาโดยตลอดกว่า 20 ปี โดยไม่ได้ออกนอกบ้านเห็นเดือนเห็นตะวันเลย

หลังตกหลุมรักกับนางสาวคลอเดีย โซลิส จึงได้เปิดตัวต่อหน้าจอโทรทัศน์ใน พ.ศ.2549 ขอความช่วยเหลือจากผู้ใจบุญ ให้ช่วยออกค่ารักษาพยาบาล ลดน้ำหนักของตนลง เพื่อจะได้แต่งงานกับนางสาวคลอเดีย จึงมีคณะแพทย์เขาช่วยเหลือลดน้ำหนักลงได้ ถึง 280 กิโลกรัม (ไตลงกินเนสส์ บุค ออฟ เร็กคอร์ด อีกครั้งในฐานะที่เป็นบุคคลที่ลดน้ำหนักได้มากที่สุดในโลก... "โก้" ชะอีกครั้ง)

เมื่อน้ำหนักเหลือ 310 กิโลกรัม จึงเข้าพิธีวิวาห์กับนางสาวคลอเดีย อายุ 38 ปีที่คบหากันมา 3 ปี เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ.2551 ทั้งที่นายมานูเอล ยังลงจากเตียงเองไม่ได้ ต้องใช้รถบันจัน (รถเข็น) ยกเตียงเหล็กและตัวเขาออกจากบ้านขึ้นไวบรนต์ เพื่อออกจากบ้านไปยังศาลาประชาคม สถานที่จัดวิวาห์ หลังเจ้าหน้าที่รับจดทะเบียนและประกาศให้ทั้งสองเป็นสามีภรรยา นายมานูเอลถึงกับร้องไห้โฮ น้ำตาไหลพรากด้วยความดีใจ เพราะเป็นความสมหวังสูงสุดในชีวิตของเขา (เรื่องของ "กาม")

แล้วยังได้ "เกียรติ" โดยมีผู้สื่อข่าวนานาชาติไปทำข่าวเผยแพร่ไปทั่วโลก และสถานีวิทยุโทรทัศน์ของสารคดี "ดิสคัฟเวอรี" ยังทำเป็นรายการพิเศษถ่ายทอดไปทั่วโลก

นายมานูเอล อูริเบ เป็นตัวอย่างหนึ่งแห่งความ "สุดโต่ง" หรือบางคนอาจถือว่าเป็น "สุดยอด"

แห่งชีวิต เพราะประสบความสำเร็จในทุกด้านของ "กิน-กาม-เกียรติ-โก"
ที่ผู้คนจำนวนมากปรารถนาไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่งเป็นอย่างดี

แต่ "สุดยอดแห่งชีวิต" ของบางคนอาจเป็นเรื่องของ "ความร่ำรวย"
ไม่ว่าความร่ำรวยนั้นจะทำให้คนอื่นหรือสิ่งแวดล้อมได้รับความเดือดร้อนเพียงใด

เมื่อมีคนหนึ่งรวยขึ้นๆ คนอีกหลายคนจะต้องจนลงๆ และสิ่งแวดล้อมจะถูกทำลายมากขึ้นเสมอ
ในที่สุดวิบากกรรมแห่งความร่ำรวยนั้นจะตกสู่คนร่ำรวยนั้นหรือลูกหลานเหลนโหลนของคนนั้นเสมอตาม
"กฎแห่งกรรม"

□

"สุดยอดแห่งชีวิต" ของบางคนอาจเป็นเรื่องของ "อำนาจ"
ไม่ว่าการได้มาซึ่งอำนาจนั้นจะเกิดจากการฆาตกรรมหรือญาติพี่น้อง
หรือได้มาจากสงครามที่ทำให้ทหารและประชาชนผู้บริสุทธิ์ต้องเสียชีวิตไปเป็นจำนวนมาก เป็นต้น

อำนาจทำให้เกิดการลี้มตัว หลงลำพอง และโลภ-โกรธ-หลง เพิ่มขึ้นจนในที่สุดก็จะทำลายผู้มีอำนาจนั้น

"สุดยอดแห่งชีวิต" ในความรู้สึกหรือความต้องการของคนทั่วไป จึงเป็นเพียงสิ่งฉาบฉวย ไม่ยั่งยืน
และไม่ก่อให้เกิด "สุขภาพ" (ภาวะแห่งความสุข) ที่แท้จริงต่อตนเอง ครอบครัว และสังคมได้

เพราะยิ่ง "กิน" มาก ก็ยิ่งอ้วนมาก (จนลูกจากเตี้ยไม่ได้ ดังในกรณีของนายมานูเอล อูริเบ)
ยิ่งอ้วนมาก ก็ยิ่งเหนื่อยง่ายและเป็นโรคต่างๆ ง่าย (คนอ้วนจนเป็นโรคเบาหวาน เห็นแลวนางสาว
เพราะเขาไม่สามารถหยุดกินของหวาน และอาหารโปรดได้ จนในที่สุดโรคเบาหวานที่คุมไม่ได้ดีก็ทำให้ตาบอด
ไตวาย หัวใจวาย เป็นอัมพาต และ/หรือถูกตัดเท้าตัดขา เป็นต้น)

เพราะยิ่งเสพ "กาม" มาก ก็ยิ่งสำส่อนมากติดกามโรคมาก โดยเฉพาะโรคเอดส์
ซึ่งในระยะแรกไม่มีอาการ แต่ติดต่อกันได้ แม่แต่เจ้าใหญ่ นายโตก็ไม่อาจฉลาดคลาจากโรคนี้ได้
และเมื่อผิดลูกผิดเมียเขาบ่อยๆ "กฎแห่งกรรม" ย่อมตามทันอย่างแน่นอน

เพราะยิ่งมี "เกียรติ" มาก/ "โก" มาก ก็ยิ่ง "จมไม่ลง" ทำให้เกิดความเครียด ความทุกข์ และอาจทำให้
ต้องล้มจม เพื่อดำรง "เกียรติ" หรือ "ความโก้" นั้นไว้ ด้วยการกบฏหนีภัยหนี หรือทุจริตฉฉฉฉ
หรือหุดหุเคราะห์หมองจนฆ่าตัวตาย เป็นต้น

เพราะยิ่ง "รวย" มาก ยิ่งมีคนอิจฉาริษยามาก มีคนจ้องจี้/ปล้น/ขโมย/ยึดทรัพย์ อยู่ตลอดเวลา
คนที่รวยแล้วมีความสุขจึงมีน้อยมาก

เพราะยิ่งมี "อำนาจ" มาก ยิ่งลี้มตัว กลายเป็นเผด็จการ จนต้องประสบความสำเร็จไม่ช้าก็เร็ว เป็นต้น

แพทย์ซึ่งมีหน้าที่ในการดูแลรักษาผู้ป่วย จะต้องเข้าใจว่า "กิน-กาม-เกียรติ-โก" และ "ความร่ำรวย" หรือ
"ความมีอำนาจ" เป็นเพียง "ยาพิษเคลือบน้ำตาล" ที่หลอกล่อให้ลุ่มหลงแล้วติดใจ
ไม่สามารถถอนตนออกจากการเสพนั่นได้ ในที่สุดจึงต้องจบลงด้วยความทุกข์ทรมานในรูปแบบต่างๆ จึงต้องลดละ

"ยาพิษ" เหล่านี้ และแนะนำผู้ป่วยให้ลดละ "ยาพิษ" เหล่านี้ด้วย

อันที่จริง "สุดยอดแห่งชีวิต" ควรจะหมายถึง "ยอดสุด หรือสูงสุด หรือปลายสุดแห่งชีวิต" คือ "ความตาย"

เพราะ "ความตาย" เป็นจุดสุดท้ายแห่งชีวิตทุกชีวิตหลังกำเนิดขึ้นแล้ว จึงควรเป็นจุดหมายปลายทางแห่งชีวิต ที่คนทุกคนจำต้องฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ เป็นปีๆ หรือเป็นสิบๆ ปี เพื่อให้จุดหมายปลายทางนี้เป็น "ยอดสุดหรือสุดยอด" แห่งชีวิตให้จงได้ เพื่อให้เกิด

1. ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในธรรมชาติและกฎของธรรมชาติ
2. ความสงบเย็นและความเบิกบาน เพื่อสามารถ ปล่อยวางทุกสิ่งทุกอย่าง รวมทั้ง "ตัวเรา-ของเรา" ลงได้ เพื่อการกลับคืนสู่ธรรมชาติอย่างสมบูรณ์

จุดหมายปลายทางแห่งชีวิต จึงจะเป็น "ยอดสุด หรือ สุดยอด" แห่งชีวิตที่พึงปรารถนาอย่างยิ่ง

ถ้าแพทย์และผู้ดูแลผู้ป่วยอื่นๆ เข้าใจในเรื่อง "การตาย" และ "ความตาย" ที่เป็นไปตามธรรมชาติและโดยธรรมชาติแล้ว

ผู้ป่วยที่ต้องทนทุกข์ทรมานจากการดูแลรักษาที่เป็นแต่เพียงการยืดเวลาแห่งความทุกข์ทรมานออกไปเรื่อยๆ ก็จะได้รับความสะดวกสบายน้อยลงและสิ้นลง

และจะได้บรรลุจุดหมายปลายทางแห่งชีวิตได้เช่นเดียวกับการอาพาธครั้งสุดท้ายของพระพุทธเจ้าที่พระองค์ไม่เสด็จไปรับการรักษาจากแพทย์และไม่ทรงเรียกหายาพิเศษหรือปัจจัยยูกิลานะใดๆ เพื่อรักษาอาการ "อาหารเป็นพิษ" เพื่อทรงดับขันธปรินิพพานตามธรรมชาติตามที่ทรงปลงสังขารไว้

การตายและความตายตามธรรมชาติ เกือบทั้งหมดจึงไม่ทุกข์ทรมานมากนักหรือนานนัก ต่างจากการตายและความตายที่เกิดขึ้นจากการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลอย่างมากมาย

- คอลัมน์: [มาเป็นหมอกันเถิด](#)
- หมวดหมู: [ความสุขภาพ](#), [กรณีศึกษา](#)
- ผู้เขียน: [นพ.สันต์ หัตถิรัตน์](#)